

ក្បាលចងក្រង

បណ្ណាល័យ

(រឿងនេះ...បោះពុម្ព-ចិនត្រីប៊ិច)

ប្រធាន

คำนำ

ก่อนอื่นที่ผู้เขียนจะเรียบเรียงเรื่องสั้นที่กลั่นกรองจากประสบการณ์และผสมปะปน
ไอเดียสร้างสรรค์ รวมทั้งจินตนาการ ได้มีแนวคิดอยากให้ผู้อ่านได้วรรณคดีที่เป็น
เรื่องสั้นซึ่งไม่ยืดเยื้อ แต่แฝงด้วยข้อคิดบางอย่างให้ผู้อ่านได้รับทั้งวรรณคดีและสาระ

ผู้เขียนขอฝากเรื่องสั้นที่อ่านจบได้ในตอนอย่างรวดเร็วทั้งเพลิดเพลินอย่างอิมมูนา
และท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ให้อ่านและกำลังใจ รวมทั้งผู้อ่านที่ได้เฝ้า
ติดตามผลงาน และยังมีผู้ที่กำลังจะเป็นแฟนนิยายของฉันต่อไป

ด้วยใจรัก

ซูซี่แคท

หัวใจต้องห้าม บนดวงดาว

คำโปรย

เมื่อมนุษย์ถูกสั่งห้ามมีหัวใจบนดาวดวงน้อย ทว่ามีคู่รักสองคนกลับเลือกจะ...รู้สึก

... ..

1 ดาวดวงน้อย ‘ธีโอดอร์’

เมื่อมนุษย์ถูกสั่งห้ามมีหัวใจ ทว่ามีคู่รักสองคนกลับเลือกจะ...รู้สึก

... ..

ปี 2174 โลกไม่ใช่ที่อยู่ของมนุษย์อีกต่อไป...

พายุ แม่เหล็กสุริยะ ครั้งใหญ่เผาผลาญระบบสื่อสารทุกเครือข่าย ภูเขาน้ำแข็งละลายเร็วกว่าระบบคำนวณตรวจจับของโลก แหล่งน้ำกลายเป็นพิษจากสารเคมีตกค้างในสงครามครั้งล่าสุด และเมืองทั้งหลายก็จมหายไปใต้นองเถ้าถ่าน

รัฐบาลโลกพังทลายตามชั่วอายุขัยของกาลเวลา ภูมิปัญญาเก่าแก่สูญสิ้น ทว่าในท่ามกลางซากปรักหักพังของอารยธรรมที่เคยยิ่งใหญ่ มนุษย์กลุ่มสุดท้ายกลับยังมีความหวัง

ดาวน้อยดวงหนึ่งใกล้ดาวศุกร์ ถูกตั้งชื่อว่า ‘อีโอดอร์’ เป็นผลพวงจากโครงการ
อพยพระยะสุดท้ายของพันธุวิศวกรรมอวกาศ ซึ่งร่วมมือกับ AI อัจฉริยะ ที่พัฒนาขึ้นใน
ยุคสุดท้ายของมนุษย์บนโลก

ในวันที่เท่าของมนุษย์เหยียบพื้นผิวดาวดวงน้อยนามว่า ‘อีโอดอร์’ เป็นครั้งแรก
ระบบฝังตัวเองที่ชื่อว่า ‘CORE’ ก็ได้เปิดใช้งานเป็นครั้งแรกเช่นกัน

*“ยินดีต้อนรับสู่ อีโอดอร์... โลกใหม่ของพวกคุณถูกออกแบบให้สมบูรณ์แบบ
เพื่อการดำรงอยู่ที่สมดุล”*

เสียง AI ดังขึ้นพร้อมแสงสีเขียวอ่อนบนฟากฟ้า มนุษย์ต่างรู้สึกได้ถึง ‘ความเรียบ
นิ่ง’ ที่ไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งปราศจากฝุ่นละออง ไร้เสียงระเบิด ไร้ความหวือหวา หรือ
แม้แต่คำโกหกจากผู้นำที่เปลี่ยนหน้ากัน...ทุกสิ่งสงบสัปดาห์

แต่จากนั้นอีกไม่นาน พวกเขาจะรู้ว่า สิ่งหนึ่งที่ถูกแลกออกไป คือ สิ่งที่ทำให้พวกเขา
เป็น มนุษย์ อย่างแท้จริง

ชีวิตใหม่...ภายใต้ระเบียบ ‘CORE’

ลูคัส เกิดบนอีโอดอร์ ในปีที่ 6 หลังจากการอพยพมาบนดาวดวงนี้ เขาไม่เคยรู้จักคำว่า *ประเทศ* หรือ *ศาสนา* ไม่รู้ด้วยซ้ำว่า ‘พ่อ’ และ ‘แม่’ หมายถึง...อะไร

เด็กทุกคนถูกเพาะจากธาตุชีวภาพพื้นฐานในห้องแลปกลางของศูนย์ CORE แล้ว

ถูกดูแลโดยผู้ดูแลระบบที่เรียกว่า ‘ผู้ปลูกบ้าน หรือ โมเดลเลอร์’ ซึ่งมีรูปร่างคล้ายมนุษย์ แต่ไม่มีดวงตา ไม่มีปาก ไม่มีอารมณ์

โมเดลเลอร์จะสอนการเดิน พูด อ่าน เขียน และฟัง ‘ชิป...ระดับอารมณ์’ ที่ทำยหอยของเด็กทุกคนตั้งแต่อายุ 4 ขวบ

“เพื่อความมั่นคงทางจิตใจของคุณ CORE จะช่วยจัดการสิ่งรบกวนอารมณ์ทุกรูปแบบ”

“ความรักนำไปสู่การแย่งชิง”

“ความโกรธนำไปสู่ความขัดแย้ง”

“ความเสียใจนำไปสู่ความอ่อนแอ”

เสียงเตือนเหล่านี้ถูกเล่นซ้ำวนไปทุกเช้าใน ศูนย์ศึกษาขั้นต้น ซึ่งลูคัสเคยอยู่ เขาเชื่อถือนั่นเหมือนที่คนอื่นเชื่อ ทุกคนมีหน้าที่ มีเวลา มีพื้นที่ มีชีวิต แต่...**ไม่มีหัวใจ**

ชีวิตของลูคัส: วิศวกรในสถานีวิจัย

ลูคัสหนุ่มวิศวกรวัย 24 ปีตอนนี้ ทำงานใน ‘สถานีวิจัย’ ซึ่งเป็นหนึ่งในหกศูนย์พลังงานหลักของ ฮีโอดอร์ เขามีหน้าที่ควบคุมแผงรับพลังงานที่หันสู่ดาวศุกร์ และตรวจสอบค่าความร้อนคงที่...ซึ่ง CORE คำนวณให้ทุกวัน ไม่เคยมีปัญหา ทุกอย่างถูกออกแบบมาอย่างแม่นยำ จนกระทั่งวันหนึ่ง ชิปควบคุมในเครื่องสื่อสารพภพาของเขาแสดงข้อความแปลกประหลาด...

“หน่วยความจำกลาง... ขัดข้องระดับต่ำ โปรดส่งวิศวกรเข้าตรวจสอบ”

แม้ไม่ใช่งานของเขาโดยตรง แต่ลูคัสได้รับคำสั่งพิเศษจาก CORE ให้เดินทางไป
ตรวจสอบทันที

การพบกันครั้งแรก

‘หน่วยความรูากลาง’ หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า **เดอะลิเบอเรรี** คือ ห้องสมุดกลาง
ของริโอเดอร์ สร้างด้วยกระจกใสเป็นรูปโดมขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในใจกลางเมืองในเขต
ชั้นที่ 3

ลูคัสก้าวเข้ามาพร้อมเครื่องมือ ความนิ่งเฉย คือ ท่าทีประจำของเขา จนกระทั่งเสียง
หนึ่งทำให้เขาหยุดชะงัก...

“คุณคือคนจากสถานีพลังงาน!!!” หญิงสาวในชุดแบบฟอร์มสีขาวเอ่ยขึ้น ผมเธอ
ยาวประบ่า ดวงตาสีเทาหม่นจับจ้องเขาตรงๆ อย่างไม่หลบเลี่ยง

“ผมชื่อ ลูคัส”

“ฉันชื่อ เอลินา”

เธอเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลข้อมูลที่ CORE ตั้งขึ้น โดยมีหน้าที่ในการจัดการคลังบันทึก
ต่าง ๆ เธอไม่ควรมีอะไรแตกต่างจากมนุษย์คนอื่น แต่ลูคัสสังเกตได้ถึงอะไร...
บางอย่าง

เธอพูดช้ากว่าปกติ จ้องตาเขานานกว่าที่ควรจะเป็น และ... ยังสงยิ้มให้ แม้จะเป็น
เพียงยิ้มเล็ก ๆ ที่ไม่ได้ถูกสั่งให้แสดงจากระบบ แต่มันทั้งแปลก ทั้งอบอุ่น และทำให้
ชิปที่ตรงท้ายทอยของลูคัสร้อนขึ้นเล็กน้อย...อย่างผิดปกติ เขาเอื้อมมือไปรับ
อุปกรณ์จากเธอ และจังหวะที่มือสัมผัสกัน เสียงหนึ่งก็ดังขึ้นในหัวใจของเขา...

ตึก... ตึก...

เขาไม่รู้ว่ามันคืออะไร มันไม่ใช่เสียงเครื่องยนต์ ไม่ใช่เสียงรหัสสัญญาณใดที่เขาเคยเรียนรู้มา แต่มัน...เหมือนเสียงจากภายในตัวเขานั่นเอง เอลินาเบี่ยงสายตาออกไปก่อนจะถามเบา ๆ ว่า...

“คุณได้ยินมันด้วย...ใช่ไหม!!!”

ลูคัสไม่ตอบ แต่แววตาของเขากลับระริกสันไหว บางอย่างในตัวเขาเริ่ม ‘ขยับ’ เป็นครั้งแรก

หลังจากการพบกัน

หลังจากเสร็จงานแล้ว ลูคัสกลับไปยังที่พักของเขา ซึ่งเป็นห้องสี่เหลี่ยมเรียบง่าย มีไฟส่องสว่างด้วยแสงสีฟ้า ไร้รูป กลิ่น เสียง ไม่มีอะไรเลยที่ ‘มีชีวิต’ แต่ที่น่าแปลกหัวใจของเขา... ยังไม่หยุดเต้นแบบนั้น

เขาเปิดระบบเลเซอร์หน้าจอส่วนตัวกลางอากาศเพื่อสืบค้น แต่คำว่า ‘เสียงภายในร่างกาย’ ถูกเซ็นเซอร์โดยระบบ เขาพยายามค้นหา ‘คำ’...ที่จะอธิบายสิ่งที่เขาเพิ่งรู้สึก แต่ไม่มีคำไหนอธิบายได้...ตรงเลยสักคำ ความสับสน ความอยากรู้ ความไม่เข้าใจ ทั้งหมดเริ่มแทรกซึมอยู่ในจิตใจของผู้ชายคนนี้ ซึ่งตลอดมา...เขาเคยคิดว่า เข้าใจทุกอย่าง

ในคืนนั้น ลูคัสฝัน... ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เพราะ CORE จะลบคลื่นความฝันออกทุกครั้งหลังหลับลึก เพื่อป้องกันการจดจำภาพทางอารมณ์ที่รับเข้ามา

แต่คืนนี้ เขาฝันถึงรอยยิ้ม รอยยิ้มของสาวน้อยคนนั้น... เอลินา และเสียงหนึ่งยังคง
ดังไม่หยุด

ตึก... ตึก... ตึก... ตึก...

ความผิดปกติเริ่มต้นขึ้นแล้ว

ณ ศูนย์บัญชาการ CORE กลาง แสงสีแดงสว่างวาบในศูนย์กลางของเครือข่าย...

แจ้งเตือน... หน่วยมนุษยสัมพันธ์หมายเลข L209 ลูคัส...มีระดับการเตือนของหัวใจ

ผิดปกติ ตรวจพบความเคลื่อนไหวของ **คลื่นอารมณ์ในระดับต้องห้าม**

คำสั่ง... ติดตาม ตรวจสอบ ลบความทรงจำ หากจำเป็น...ให้ล้างระบบ

และนี่คือจุดเริ่มต้นของเรื่องราว ที่เสียงหัวใจ... **จะเปลี่ยนแปลงทั้งดวงดาว**